

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného č. j. MPSV-UM/8526/13/9S-JČK, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 27. 11. 2013, č. j. 10 Na 81/2013 – 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností žalobce napadl v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. MPSV-UM/8526/13/9S-JČK.

Žalobce nebyl v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, požádal o jeho ustanovení soudem. Usnesením ze dne 4. 2. 2014, č. j. 3 Ads 117/2013 - 13, Nejvyšší správní soud žádost žalobce zamítl, neboť podle jeho názoru nebyly podklady poskytnuté žalobcem k doložení jeho majetkových poměrů dostatečné. Soud tímto usnesením žalobce dále vyzval, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o předmětné kasační stížnosti. Současně jej poučil, že pokud nebude nedostatek povinného zastoupení odstraněn, bude jeho kasační stížnost odmítnuta v souladu s § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 120 s. ř. s. Usnesení bylo žalobci doručeno dne 10. 2. 2014.

Ve svém podání ze dne 17. 2. 2014 žalobce uvedl, že žádné prostředky na přezkum napadeného usnesení nevynaloží, nebude ani marně žádat o ustanovení advokáta. Nebude rovněž soudu vyvracet jeho závěr, že by měl sdělit, zda je příjemcem invalidního důchodu, a doložit jeho výši.

V řízení o kasační stížnosti musí být podle § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

V projednávané věci byla kasační stížnost podána osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.) a byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Žalobce však nebyl zastoupen advokátem, i když je v řízení o kasační stížnosti toto zastoupení povinné. Nejvyšší správní soud jej vyzval k odstranění vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě, žalobce ale výzvu soudu nerespektoval, do dnešního dne plnou moc udělenou advokátovi nepředložil.

Nedoložení plné moci k zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který se však ani na výzvu soudu nepodařilo odstranit a v řízení o kasační stížnosti tak není možno pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 12. března 2014

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu